

Czyny są twoimi pomnikami

Przewidywane osiągnięcia ucznia:

- wie, że każdy ma swoje mocne i słabe strony
- rozumie, że nie należy nikogo oceniać na podstawie wyglądu
- ma poczucie własnej wartości
- wie, że kolegów niesie życie, a wybiera się przyjaciół

Przydadzą się: karteczki z zapisanymi przykrymi uwagami na temat drugiego człowieka, różdżka, stroje na klasowy pokaz mody (modne i takie, które nie są akceptowane przez dzieci), przygotowane na kartkach z bloku kryteria do socjogramu (kryteria muszą dotyczyć chociaż jednej mocnej strony każdego ucznia!), karteczki samoprzylepne, dostęp do Internetu lub inne źródło (Konwencja o Prawach Dziecka), duży arkusz brystolu, markery.

Przebieg zajęć:

1. Tunel przyjaźni – zabawa integracyjna.

- Uczniowie ustawiają się parami, unoszą złączone w parach ręce, tworząc tunel. Z końca tunelu uczniowie pojedynczo, kolejno przechodzą przez niego. Dzieci tworzące tunel mówią coś miłego do każdej przechodzącej osoby.
- Rozmowa na temat uczuć, jakie towarzyszyły dzieciom w czasie przechodzenia przez tunel i słuchania miłych słów o sobie.
- Losowanie karteczek (tylko przez chętnych uczniów!) z zapisanymi przykrymi uwagami kierowanymi do drugiego człowieka, np. jesteś brzydki, twoje ubranie jest okropne, nie lubię cię, jesteś grubas/chudzielec, nic nie potrafisz...). Odczytywanie napisów i opisywanie uczuć, jakie pojawiają się u człowieka po usłyszeniu takiej uwagi.
- Rozmowa kierowana na temat uczuć towarzyszących nadawcy i odbiorcy takich informacji.
- W jakim celu wysyłamy informacje, które sprawiają drugiemu człowiekowi przykrość? – swobodne wypowiedzi uczniów

2. „Wyczarujemy przyjaźń” – zabawa integracyjna (pomysł zaczerpnięty z: R. Portmann „Gry i zabawy

przeciwko agresji”, Jedność, Kielce 1999 s. 98).

Każde dziecko może tak „zaczarować” trzech innych uczestników zabawy, by w przyszłości byli mili, uprzejmi i przyjaźni w stosunku do niego. Czarodziejską różdżką dotyka po kolei te trzy osoby i wypowiada magiczne zaklęcie, np. Michale, zaczaruję cię w chłopca, który nie popycha mnie, kiedy koło ciebie przechodzę. Aniu, zaczaruję cię w dziewczynkę, która nie wyśmiewa się ze mnie, gdy czegoś nie potrafię. Ewo, zaczaruję cię w dziewczynkę, która nie krytykuje mojego ubrania. Dotykane różdżką dzieci w milczeniu pozwalają się „zaczarować” i zastanawiają się nad czarodziejskim zaklęciem. Nie mają obowiązku dostosować się do niego, ale mogą postarać się zmienić swoje zachowanie. W czasie zabawy rodzą się różne uczucia u czarujących i czarowanych. Nikt nikogo nie zmusza do natychmiastowych zmian w zachowaniu, ale ważna jest sytuacja, w której część lub większość osób może wziąć sobie do serca czarodziejskie zaklęcia.

3. Zapraszamy na pokaz mody na klasowym wybiegu.

- Przygotowanie pokazu mody – uczniowie (klasowi liderzy) prezentują stroje stare, niemodne („po młodszym/starszym bracie/siostrze”), a uczniowie mniej popularni – stroje najmodniejsze („ostatni krzyk mody dziecięcej”).
- Pokaz i wybieranie najlepszych strojów.
- Wybieranie koleżanek /kolegów najbardziej lubianych, popularnych w zespole klasowym.
- Ustalanie, czy są to te same osoby: najlepiej ubrane i najpopularniejsze w klasie.
- Wyjaśnienie powiedzenia Nie szata zdoła człowieka, wyciągnięcie wniosku.

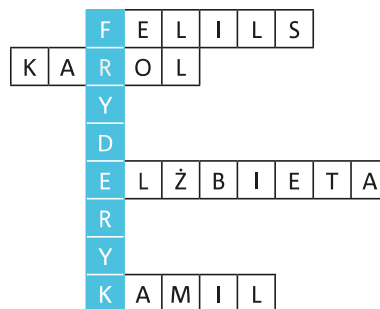
4. Każdy z nas potrafi coś najlepiej! – stworzenie klasowego socjogramu.

- Na ścianie są wywieszone kryteria do socjogramu

przygotowane przez nauczyciela,

- np. najlepszy matematyk, plastyk, organizator, sportowiec, kolega, najbardziej samodzielny, zaradny, obiektywny, najwyższy, najsympatyczniejszy, lubiany, najelegantszy, najmłodszy, najstarszy, najlepszy w grach komputerowych, stolikowych, najaktywniejszy, laureat konkursu... Uczniowie wybierają liderów poszczególnych kategorii (technika: uszeregowanie promyczkowe) – uwaga: każdy uczeń musi choć raz znaleźć się na dowolnej kartce!.
5. Czy znam swoje prawa?
 - Czytanie wiersza M. Brykczyńskiego „O prawach dziecka” i swobodne wypowiedzi uczniów (tekst w: „Elementarz XXI wieku. Podręcznik” kl. 3 cz. 2 s. 96–97, Wydawnictwo Nowa Era, Warszawa 2015; lub w Internecie).
 - Zapoznanie uczniów z wybranymi prawami dziecka i ich omówienie (np. prawo do wypowiedzi, życia i rozwoju, życia bez przemocy i poniżania, wychowania w rodzinie, stwarzania się, swobody myśli, sumienia i religii, nauki, tożsamości, informacji, prywatności).
 6. Obdarowywanie prezentami – zabawa integracyjna (pomysł zaczerpnięty z: R. Portmann „Gry i zabawy przeciwko agresji”, Jedność, Kielce 1999, s. 100). Dzieci zapisują na karteczkach swoje imiona i wrzucają je do koszyka. Każdy uczeń losuje jedną z nich (z innym niż swoje imieniem), potem wymyśla bardzo osobisty prezent dla wylosowanej osoby, opisuje go na karteczce i podpisuje się, np. Dla Jurka: Pomogę ci w odrabianiu lekcji, Marek. Dla Marysi: Pożyczę ci strój na bal karnawałowy, Zosia. „Prezenty” zostają odczytane na głos, a obdarowane dzieci dziękują. Uczniowie rozmawiają o uczuciach dzieci obdarowanych i tych, które obdarowują. Oczywiście zapowiadane prezenty-obietnice muszą być zrealizowane.
 7. Jesteśmy wspólnotą – układamy krzyżówkę z naszych imion (pomysł zaczerpnięty z: R. Portmann „Gry i zabawy przeciwko agresji”, Jedność, Kielce 1999 s. 97). Dzieci próbują połączyć wszystkie imiona na wzór krzyżówki, imieniem wyjściowym może być imię

dziecka wycofanego, smutnego, które poniosło porażkę danego dnia, spotkała je przykrość albo odniosło sukces..., a my chcemy pokazać, że jest członkiem wspólnoty.

8. Zachęta do obejrzenia filmu, np. Koniecznie obejrzyj film „Cudowny chłopak”, poznasz wyjątkowego chłopca o imieniu Auggie, dowiesz się, co dało mu siłę, aby udowodnić, że nie tylko jego twarz czyni go niezwykłym. Z pewnością ten film pozwoli ci zrozumieć odmiennność drugiego człowieka i otworzyć się na nią.

Elżbieta Gyzińska